

EDİRNE ROTARY KULÜBÜ 1977

2011 - 2012

Kalyan BANERJEE (UR Bşk.)

Fatih R SARAÇOĞLU (2420.Böl.Guv.)

Erdal ATAÖZDEN (13.Grup.Guv.Yrd.)

Tarih: 17.04.2011

Toplantı No: 1735

Bülten No: 13560

Kuruluş: Mart 1977

Charter : Mart 1980

DUYURULAR

MERHABA SEVGİLİ DOSTLARIM,

Geçtiğimiz hafta içinde Sayın Governörümüzün hedefleri doğrultusunda KOYE projesine destek olarak bir hizmetin gerçekleşmesine daha katkıda bulunduk.

17.04.2012 günü Lalezar Restoran da gerçekleştirdiğimiz kulüp toplantımız aynı zamanda Meslek Hizmetleri Ödül Törenini de gerçekleştirdiğimiz toplantı olması nedeniyle ayrı bir önem taşıyordu. Governör yardımcımız Erdal ATAÖZDEN her zaman olduğu gibi yanımızdaydı. Yine 14. grup Guv. Yard. Uğur Özbek ve Edirne Mimar Sinan Rotary Kulübü Başkanı Erhan Avcu eşleri ile beraber bizleri yalnız bırakmadılar. Edirne'mize uzun yıllar başarı ile hizmet ederek tüm Edinenin taktirini kazanmış örnek olmuş iki kişiye Sayın Şükrü İZCİ ve Sayın Fuat ARDA ya yapılan törenin ardından ödülleri Guv.Yardımcılarımız tarafından verildi.

Duygulu anlar ve Rotary nin özünü yaşadığımız bir akşam oldu.

15. Inner Wheel convention (17-21.04.2012) İstanbul'da başladı. Edirne Inner Wheel Kulübü Başkanı ve arkadaşları toplantıya katılıyorlar. Başarılı bir Toplantı temenni ederim.

SAĞLIK MUTLULUK DİLEKLERİMLE,

Muzaffer MEMİŞ

MİSAFİRİMİZ

Erdal ATAÖZDEN 13.Grup Governör Yardımcısı
Uğur ÖZBEK ve Eşi 14.Grup Governör Yardımcısı
Erhan AVCU ve Eşi Edirne Mimarsinan Rotary Kulübü Başkanı
Güzin CİRAVOĞLU Edirne Mimarsinan Rotary Kulübü Üyesi
Gülten - Şükrü İZCİ Kulüp Misafiri
Fuat ARDA Kulüp Misafiri
Zeynep – Aydın KAYA Muzaffer MEMİŞ Kulüp Misafiri
Rahmi CİNOKUR Anadolu Ajansı Kulüp Misafiri

ARAMIZDA GÖREMEDİKLERİMİZ :

Bülent EGELİ – Cengiz TUĞLU – Demirkan ÇAĞLAYAN – Gürkan KÖMÜRCÜ – İsmet AÇIKGÖZ – Kemal KARAKUŞ – Kenan KARAKUŞ – Recayi ARAN – Tarık ETKER

DEVAM DURUMU

64.00

MUTLU GÜNLERİMİZ

25 NİSAN Ebru-Kaya ZEYBEKOĞLU Evlilik Yıldönümü KUTLARIZ....

Önümüzdeki hafta toplantımız: **24.Nisan.2011 Salı Saat 20.00 ROTARY EVİNDE**

Başkan : Muzaffer MEMİŞ

Sekreter : Halil ALTUĞ

Sayman : Reşat AYAN

Üye : Cengiz TUĞLU

Geç.D.B. : Serhad CEYLAN

Bülten irtibat : Faruk ETKER

Tel: (284) 225 25 10 - 213 25 13 edirnerotary@gmail.com - www.edirnerotary.com

BEYOĞLU REHBERİ

Yazan: Ramazan Bedük

Muhtemelen Taksim Meydanı'na otobüsle geleceksiniz,ve meydandaki duraklarda ineceksiniz.

Ayağınızı bastığınız ilk yerin birkaç metre altında,birbirine karışmış onlarca insan kemiğini,sevgilinizle beraber kol kolayken düşlemek pek hoş olmayabilir.

Ama düşleseniz iyi olur.Çünkü burası eskiden büyük bir mezarlıkmiş, büyük olduğu içinde Büyük Mezarlık denirmiş zaten.

Şimdi etrafınıza şöyle bir bakın.

Taksim denilen o koca meydanın ölümle iç içe olan silüetini görebildiniz mi?

İstiklal Caddesi gibi hayat dolu bir mekana ölümle başlamak belki çok tuhaf.

Ama hayat bu işte.Kocaman bir tezat.Biraz kafanızı kaldırın.

Göğe doğru bakın.

Görkemli bir kubbesi olan, büyük bir kilise göreceksiniz.

Bu kilise, yanına gitmeden, içine girmeden, sadece olduğunuz yerden bile çok şeyler söyler.

Adı, kubbesi ve kubbesinin altında ki pencerelerin sayıları şifrelenmiş gibidir.

Eğer bu kilisenin şifrelerini merak ediyorsanız işte linki: Kutsal Üçlü

Biraz yürüyün şimdi.

İstiklal Caddesi'nin girişinde sağda çeşmeye benzer altıgen bir yapı göreceksiniz.

Taksim Meydanı'na adını veren yapı bu işte.

Buradaki su deposunda bulunan suları civar semtlere taksim eden, yani dağıtan yapı bu.

Şimdi bunun romantizmle ne alakası var diyorsanız, var efendim hem de çok.

Yapının üzerine bakın iki küçük kuş yuvası göreceksiniz.

Şöyle biraz bakın ağızını anasına açmış, yem bekleyen yavrular göreceksiniz.

"Aaa ne kadar da sevimli" deyip bir detayı yakalamanın sevinciyle, sevgilerinize şirin gözükmeniz elinizde.

Hele bir de yeniyseniz, şirin görünmeniz özellikle tavsiye edilir.

Hatta bu yuvalara bakarak demokrat bir reklam bile yapmak mümkün.

Çünkü bu yuvalarda ki henüz uçamayan yavrular,demokratik haklarını savunmak için gösteri yapan eylemcileri dağıtmak için,polislerin sıktıkları biber gazlarından çokça zehirlenip ölmüşlerdir.

Kimse yazmadı bunu işte.

Ben yazdım sadece, not düştüm tarihe... işte linki... Taksim'in politik kuşları ve maksem

Hemen ilerde de, sağda, tek katlı bir yapıdan oluşan Fransız Kültür Merkezi var.

Vakt-i zamanında Veba hastanesi olarak yapılmış,dolayısıyla vebayla ve ölümle karışık bir geçmişi var.

Detayı şu linkte: Kara ölümün hastanesi

Neyse yolumuza devam edelim.

Yol boyunca sağlı sollu çokça tarihi apartman, pasaj, elçilik binaları göreceksiniz.

Ama biz bu kadar detaya girmeyeceğiz.

Çünkü burda tarih bitmez.

İçine girdiniz mi, çıkmanız biraz zor.

Bizi ilgilendiren sadece özel olanlar.

Bu arada daha gezinizin başındayken naçizane bir önerim olacak.

Yürürken ağızınızı tatlandırmak için,bir İstiklal Caddesi çikolatası olan Zambo'dan bir paket alın.

Ve içindeki bütün fındıkları çatırdata çatırdata yiyin.

Çünkü bu tat, gezinizi daha keyifli kılacaktır.

Ayrıca, buradaki herşey gibi yediğiniz çikolatanın da güzel bir hikayesi var: Zambooooooo

Zambo'nuzu da aldıktan sonra az ilerde benim favori apartmanımla karşılaşacaksınız:

Ragıp Paşa Apartmanı.

Ragıp Paşa çok ehlikeyf bir paşa.

Abdülhamit'in has adamlarındandır.

Eğer geziyi bir barda noktalandıracaksanız, kesinlikle Ragıp Paşa'yı ihmal etmeyin derim.

Çünkü bu topraklardaki ilk rakı fabrikasının kurucusudur kendisi.

Apartmentın ikinci katında M&N kafe bulunuyor.

Kesinlikle içeri girin derim.

Bir kahve söyleyin şöyle filtreli tarafından.

Biraz Paşa üzerine konuşun.

Ama biz Ragıp Paşa üzerine bişey bilmiyoruz, nasıl konuşacağız diyorsanız, ben bişeyler söyleyebilirim.

Çünkü çok severim ben Ragıp Paşa'yı.

Ruhunu da şad etmiştim zaten.

Nasıl mı?

İşte böyle...

Şad olsun ruhun, Ragıp Paşa

Biraz daha yürüdüğünüzde Ağa Camii'yi göreceksiniz.

Bu cami İstiklal Caddesi'nin tek müslüman yapısıdır.

Ve biraz da trajik bir tarihi vardır.

Meraklısına duyurulur.

Mimar Sinan'ın İstiklal Caddesi'ne değen bir eli var,ve o el bu caminin içinde, detayı da şu linkte:

Koca Sinan'ın İstiklal Caddesi'ne değen mütevazi eli Ağa Camii'nin hemen yanında da Rumeli Han var.

Bu zarif hanın sahibi de Ragıp Paşa.

Şimdi, İstiklal'de gezerken Ragıp Paşa üzerine söylenen bir Beyoğlu dedikodusunu anmadan geçmek olmaz.

Malum kızlar severler böyle dedikoduları.

"Aaa öyle mi? Ne kadar da ilginçmiş!" diyeceğine kalıbımı basabilirim.

Hani dedikodu nerede diyorsan, linki hemen altta.

Üç koca pasaj gücünde bir Beyoğlu dedikodusu

Biraz ileride Türk Sineması'ndan hatırladığımız Yeşilçam Sokak'la köşe yapan yerde Serkloryan var, ya da namı diğer Emek Pasajı.

İstiklal Caddesinin ilk gece kulübü burası.

Ve kesinlikle en debdebelisi, en ihtişamlısı.

1918 ve sonrasında işgalci İngiliz ve Fransız askerlerinin bir numaralı eğlence mekanı.

Haliyle fahişeleri de, İstanbul'un en pahalı fahişeleri.

Aynı zamanda en güzelleri tabi.

Neyse, sen bu işin fahişe kısmını sevgiline söylemesen güzel olur.

Dıştan başla biraz.

"Bir baksana" de mesela,

"Binanın duvarındaki rölyefler ne kadar güzel".

Hele iki melek arasından sırttan bir şeytan figürü var, gerçekten görmeye değer.

Yaptıran adam da İstanbul'un en zengin adamı.

Şanına yakışır bişey yaptırmış.

Kim olduğunu merak ediyorsan tıkla:

Abraham Eremyan ve Serkloryan

Ve biraz ileride İstiklal'in çiçek gibi pasajı karşılıyor sizi: Çiçek Pasajı.

Çiçek gibi tarihi var bu pasajın.

Bunun haricinde bir şey yazmayacağım bu pasaj için.

Çünkü yazdım ben bu pasajı, daha önce.

Bağlantısı da şu:

Çiçek satan Rus çiçeklerinin pasajı

Bu arada, Çiçek Pasajı'nın oradan güzel bir çiçek almayı ihmal etme.

Aslında çiçeği her yerden alabilirsin de, Çiçek Pasajı'nın oradan alman hani senin için daha iyi.

Yanımdan geçip gittiğin mekanın hakkını ver yani.

Ve geldik Galatasaray Meydanı'na.

Meydana adını veren lisenin kapısı gerçekten büyüleyici.

Galatasaray, bir semt olan Galata'nın sırtlarında kurulan Saray anlamına geliyor.

Meydanda çelik borulardan oluşan güzel de bir heykel var.

Bu heykel Beyoğlu'nun onlarca simgesinden biri.

Cumhuriyet'in 50. yılı için yapılmış,

ama bunu aşan daha derin anlamı var.

İşte sanat bu dedirten bir hikayesi var:

Karmaşaya meydan okuyan sade bir heykel

Galatasaray Meydanı aynı zamanda İstiklal Caddesi'nin tam ortasıdır.

Gezinizin yarısını bitirdiniz yani.

Kaldı diğer yarısı.

Dinlenmek için biraz bekleyin.

Biraz ilerde Markiz Pastanesi var orada dinlenir birşeyler içersiniz.

Biraz yürüyünce oldukça şık ve heybetli bir apartmanla karşılaşacaksınız.

Apartmentı Mısırlılar yaptırdığı için apartmanın adı Mısır Apartmanı.

İçi ayrı, dışı ayrı bir apartmandır.

Dışı batıdır, içi doğudur Mısır Apartmanı'nın.

Nasıl mı?

Şöyle...

İçi ayrı dışı ayrı bir apartman: Mısır Apartmanı

Mısır Apartmanı'nın bitişiğinde ise büyük bir kilise göreceksiniz.

Girişin her daim serbest olduğu bir kilise Sent Antuan.

Aynı zamanda İstanbul'un en büyük kilisesi.

Normalde üç yılda bitmesi gerekiyormuş ama nerdeyse on yılda bitmiş.

Neden mi?

Yanıtı şurada: Sent Antuan

Sent Antuan'ın tam karşısında ise Elhamra Han var.

Elhamra, İstiklal Caddesi'nin buram buram doğu kokan tek yapısı.

Ve kilisenin tam karşısında olması da tesadüf değil.

Mimari bir protesto o...

İstiklal'de dev protesto:Elhamra

Ve günün bombası.

Ona bir süpriz yapın.

Kim sevgilisine erkek resmi hediye eder ki demeyin,bir erkek resmi hediye edin mesela.

Ve resmini hediye ettiğiniz adamın yakışıklılığını övün mesela.

Çünkü bu adam övgüyü hakeden bir adam.

Bu adam o gezdiğiniz Beyoğlu'na adını veren adam, yani Bey'in oğlu.

Gayri meşru bir evlilikten doğup ta Osmanlı cellatlarının elinde sona eren trajik bir hayatı var.

Yaşadığı konağı Tomtom Sokağı'nda .

Beyoğlu adının ardında trajik bir tarih var yani.

İşte detayı... Bey'in gayrimeşru oğlu

Biraz ileride fark edilmesi güç bir kilise var.

Bir Fransisken kilisesi: Santa Maria.

Caddenin aşağısında.

Ancak 20-30 merdiven inerek girebiliyorsunuz.

Bu yüzden de pek fark edilmiyor.

Bu kiliseye 5 dakika da olsa kesinlikle uğrayın derim.

Çünkü içi çok güzel.

Ve bu güzelliğe eşlik eden güzel bir hikayesi var...

Bir Fransisken Kilisesi: Santa Maria

Şimdi dinlenme vakti.

Artık fayans panolarıyla ünlü Markiz Pastanesi'ne girebilirsiniz.

Karnınız acıktıysa fast-food bir şeyler de var.

Çayınızı kahvenizi içebilir, bir güzel dinlenebilirsiniz.

Bazı mekanların kaderi vardır.

Tıpkı bu pastane gibi.

Sanki bu mekan ünlü ve aristokrat olmak için yaratılmış,

Ama artık halkın, O artık halkın Markiz'i

Ve geliyoruz,ülkemizin ilk modaevine.

Mesela onun kadar güzel kadınların bir zamanlar

sırf bu binanın önünden geçebilmek için süslenip püslendiklerini, vitrinlerine bakıp daldıklarını, çünkü bu binanın ülkemizin ilk modaevi olduğunu söyleyebilirsiniz.

Prim de yapar.

Benden söylemesi.

Aha da detayı, biraz çalış...

İlk modaevi, Botter Apartmanı

Ve geliyoruz

İstiklal'in en tombul, en aykırı yapısına.

Rusların, ajanların ve sanatın yurdu Narmanlı'ya.

Biraz ilerde de dünyanın ilk metrolarından Tünel ve meydanı var.

Bu metro yapılırken, zamanın çok ama çok akıllı şeyhülislamı fetva bile vermiş,

"...binmeyin, caiz değildir" demiş!..

Elin adamı ise metroyu yapmak için didinmiş durmuş.

Mücadele etmiş.

Bu ibretlik hikayenin detayı şu linkte:

Tünelde çarpışan iki akıl

Ve geziniz burada bitiyor.

Muhtemelen de akşamı ettiniz.

Önünüzde koca bir akşam yahut koca bir gece var.

Kafanızdaki temel soru da muhtemelen şudur:

Şimdi ne yapacağız?

Benim naçizane önerilerim şunlar olabilir:

Çiçek Pasajı'na girip, rakı-balık yapabilirsiniz.

Ya da Nevizade'ye gidip, insan gulgulesinin içinde keyifle biralarımızı tokuşturabilirsiniz.

Veya Tünel'in tam karşısındaki Tünel Pasajı'nda, kahve türü bir şeyler içebilir,

Yeşilçam Sokağı'ndaki barlara takılabilirsiniz.

"Ya Ramazan, çok seçenek var, kafamız karıştı, sen tek birşey tavsiye et bari!

Maşallah yazının başından beri bir yığın şey tavsiye ettin, o çene birşeyler daha söyler" dersin,

hiçbirine gitmeyin, direk otele gidin derim!..

